

Sygn. akt III UK 178/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z odwołania J. Ś.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

o emeryturę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 25 marca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 22 maja 2014 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 maja 2014 r. Sąd Apelacyjny w [...] – w sprawie z wniosku J. Ś. przeciwko ZUS Oddziałowi w R. o emeryturę – zmienił zaskarżony apelacją organu rentowego wyrok Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w T. z dnia 19 listopada 2013 r. i oddalił odwołanie J. Ś. od decyzji organu rentowego z dnia 16 stycznia 2013 r., odmawiającej wnioskodawcy przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego wnioskodawca zaskarżył skargą kasacyjną.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) wskazano – z powołaniem się na przepisy art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4

k.p.c., że „skarga jest oczywiście uzasadniona, oraz w sprawie występuje zagadnienie prawne wymagające rozstrzygnięcia na poparcie twierdzenia, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, że na skutek niezastosowania art. 114 k.c. ubezpieczony nie uzyskał prawa do wcześniejszej emerytury. Postępowanie sądowe Sądu Apelacyjnego nie zrealizowało swojej funkcji ochronnej. Sąd Apelacyjny w [...] w sposób niewłaściwy przyjął zasady obliczania okresu pracy warunkującego nabycie prawa do emerytury odbiegające od zasad uregulowanych w kodeksie cywilnym”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna wnioskodawcy nie kwalifikuje się do przyjęcia jej do merytorycznego rozpoznania. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty jednocześnie na twierdzeniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, oraz że skarga jest oczywiście uzasadniona. W judykaturze Sądu Najwyższego przyjmuje się, że przesłanki określone w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. wykluczają się wzajemnie, ponieważ skarga kasacyjna nie może być uznana za oczywiście uzasadnioną, jeżeli o występowaniu tej przesłanki miałoby świadczyć naruszenie przepisów prawa, których wykładnia nasuwa tak duże wątpliwości, iż konieczne jest ich wyjaśnienie przez Sąd Najwyższy w ramach sformułowanego w tej sprawie zagadnienia prawnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2011 r., II PK 247/10, Lex Nr 1274964 oraz z dnia 26 listopada 2013 r., I UK 291/13, Lex Nr 1430990).

Niezależnie od powyższej wadliwości uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stwierdzić należy, że nie ma racji autorka rozpatrywanej skargi kasacyjnej, że przy obliczaniu okresu pracy warunkującego

nabycie prawa do spornego w sprawie świadczenia emerytalnego należy stosować zasady uregulowane w Kodeksie cywilnym; w tym regulację określoną w art. 114 k.c.

Tak przedstawiona – w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania – kwestia nie uwzględnia w ogóle w swojej konstrukcji tego, że kwestia obliczania okresów warunkujących prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego została uregulowana w przepisach prawa ubezpieczeń społecznych. Sposób obliczania świadczeń i okresów uwzględnianych przy ustalaniu świadczeń został bowiem uregulowany w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz.U. Nr 237, poz. 1412). Między innymi stosownie do § 31 powołanego rozporządzenia przy obliczaniu okresu składkowego i nieskładkowego dodaje się, osobno dla każdego z tych okresów, poszczególne lata, miesiące i dni. Okresy niepełnych miesięcy oblicza się w dniach. Sumę dni zamienia się na miesiące, przyjmując za miesiąc 30 dni kalendarzowych; sumę miesięcy zamienia się na lata, przyjmując pełne 12 miesięcy za jeden rok. Jeżeli w zaświadczeniu stwierdzającym okresy zatrudnienia są podane dniówki robocze, a nie okresy zatrudnienia, sumę dni zamienia się na miesiące, przyjmując za miesiąc 22 dni robocze, a za okresy przed dniem 1 stycznia 1981 r. - 25 dni roboczych.

Pomijając to komplementarne unormowanie skarga kasacyjna nie uzasadnia konieczności zastosowania przepisów Kodeksu cywilnego.

Stwierdzając, że nie zachodzą przyczyny przyjęcia skargi, określone w art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił zgodnie z art. 398⁹ § 2 k.p.c.